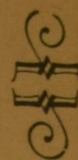
CONTACT

THE LEADING HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

2nd Year of Pub. SEPTEMBER 1950 No. 13

Hier zijn wij dan eindelijk op onze bestemming

Deze foto is genomen op het spoorstation van de Canadian National Railway, te Brockville, Ont., toen onlangs een trein vol Nederlandse immigranten arriveerden, bestemd voor verschillende plaatsen in deze provincie. ..Gedurende dit afgelopen seizoen is de groep Brockville snel vooruit gegaan. In 1949 waren er 10 gezinnen, nu is dit aangegroeid tot 47 gezinnen. Op de voorgrond, staan twee welbekende figuren uit Oostelijk Ontario, namelijk Mr. Luke Vanden Berg,fieldman, en Mr. John Vander Vliet, secretaris van het Immigratie Committee.Ik denk vele immigranten die zelf de reis meemaakten van de havenstad Quebec of Halifax, naar de plaats der bestemming, zullen instemmen met het opschrift dezer foto. Want de spoor reis is vaak vermoeiend, en een zucht van verlichting wordt geslaakt wanneer eindelijk de welbekende woorden worden gehoord: Hier moet U uitstappen.

Kwade Samensprekingen Verderven Goede Zaken.

J. VANDER VLIET

Dit wordt geen preek ofschoon het opschrift ontleend is aan de Bijbel. Ik ga deze woorden dan ook niet verklaren in het verband waarin zij voorkomen, maar neem ze zoals ze daar staan en breng ze in toepassing op praktijken, die door sommige immigranten worden toegepast.

Ter voorkoming van een "Zo-zijn-onze-manierenstorm" en om het kwaad in zijn juiste afmetingen voor te stellen, begin ik met te zeggen, dat gelukkig slechts weinigen zich schuldig maken aan het euvel waarover ik wens te schrijven. Voor de onschuldige is het slechts bedoeld als waarschuwing. De anderen mogen het zich gerust aantrekken.

Er is n.l. een kwaad onder ons, dat, hoewel het slechts door enkelen bedreven wordt, toch schadelijke gevolgen met zich heeft gebracht en in de toekomst aan onze goede naam groot kwaad kan doen. Laat ik even in bijzonderheden gaan. Iemand in Nederland wil naar Canada emigreren. Hij geeft zich op bij de Christelijke Emigratie Centrale, krijgt zijn A-form en bereid zich voor op vertrek. In zijn ijver om weg te komen heeft hij echter nog meer gedaan. Hij heeft naar allerlei vrienden en adressen in Canada geschreven en gevraagd of die een werkgever willen zoeken. Er zijn dus verscheiden personen aan het werk om een plaats te vinden voor deze man en niet zelden gebeurt het dat hij twee of meer werkgevers krijgt. Wat de Canadeese authoriteiten betreft is deze zaak indertijd opgelost door de uitvinding van de A-form. Wie dat document in bezit heeft, heeft daarmee de voorkeur van plaatsing en alle andere plaatsingen komen te vervallen. De immigrant echter, vindt soms, dat hij beter doet zelf zijn keus te bepalen vooral ook omdat boven genoemde vrienden hem veel meer hebben ingelicht over zijn toekomstige werkgever dan de regeringsinstanties dat gedaan hebben en met de overweging "ik moet toch het beste voor mijn gezin zoeken" gaat hij naar de plaats zijner keuze en niet naar de hem toegewezen werkgever.

Deze manier van doen moge sommige goed voorkomen. Ze heeft echter de volgende bezwaren: 1ste het is niet volgens de door de regering voorgeschreven reglementen. 2de het sticht verwarring. 3de het is een teleurstelling voor de agent of fieldman, die de andere plaatsing heeft verricht en voor de Canadeese boer, die tevergeefs op zijn man zit te wachten. 4de het geeft aan onze besturen en aan de gehele immigratiebeweging een slechte naam. 5de het plaatst de nieuwe immigrant in een gevaarlijke positie ten opzichte van de regering.

Noemenswaardige voordelen zijn er niet aan verbonden, want de ene werkgever verschilt in het algemeen niet veel van de andere.

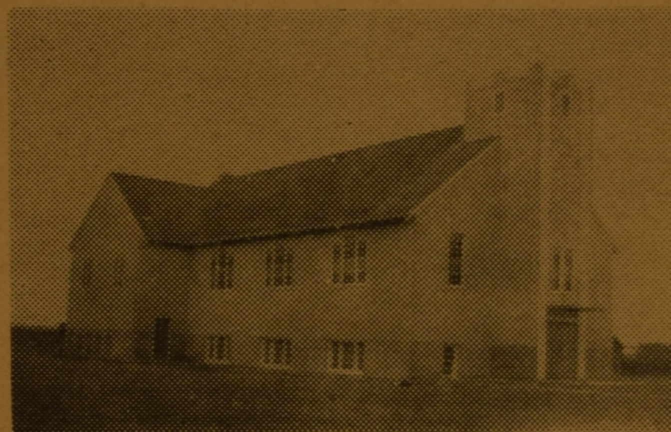
Het bovengenoemde verschijnsel is iets dat uit kwade samensprekingen ontstaat. En het heeft tot gevolg, dat de goede Hollandse zeden van eerlijkheid en recht-door-zee-gaan bedorven wordt.

Ik weet wel dat dergelijke dingen vaak gedaan worden met de beste bedoelingen, en om anderen te helpen, maar laten we ook in deze de consequenties berekenen voor we er aan beginnen.

Het is niet verkeerd om een werkgever te zoeken, maar dan moet deze weg bewandeld worden: heeft de toekomstige immigrant reeds zijn dossier met gegevens in Canada dan moet aan de immigratie authoriteiten verzocht worden, indien nog geen werkgever is gevonden of hij alsnog geplaatst kan worden op het gevonden adres en indien er nog geen papieren hier zijn dan moet aan Nederland worden meegedeeld, dat er in Canada een werkgever is. Al deze dingen kunnen gedaan worden door onze eigen organizatie, die weer dagelijks in contact is met de regerings inspecteurs.

Als organzatie stellen wij prijs op een goede samenwerking met de regering. Kwade praktijken brengen die verstandhouding in gevaar en zijn niet bevorderlijk voor de goede reputatie van onszelf en van de Christian Reformed Church welker naam aan onze instelling verbonden is. Laat de begeerte om onze groep groter te maken nooit verleiden tot het volgen van een werkmethode, die het licht niet kan verdragen.

EEN NIEUW KERKGEBOUW TE IRON SPRINGS, ALBERTA

Wij danken de heer B. Nieboer voor deze foto. Ook in Alberta vestigen zich vele Hollandsche immigranten. Vooral in het Zuidelijke deel der provincie waar veel suiker bieten worden verbouwd. Er is nu een flinke gemeente. Men heeft reeds besloten tot het beroepen van een eigen predikant, zoo ook hier goede vooruigang. Mr. Nieboer, de fieldman voor dit district komt vooral een woord van dank toe, voor het vele werk in verband met het vinden van sponsers en andere bezigheden in de vestiging van onze immigranten. Wij noodigen ook alle nederzettingen in het Oosten en Westen van Canada uit om ons blad te verrijken met foto's en artikelen uit hun omgeving Zend deze naar ons Redactie adres: 304 Dundas St. W. Trenton, Ont.

BUS TOCHT NAAR HET NOORDEN.

Bij genoegzame deelname zal er een bustocht gemaakt worden naar New-Liskaerd, Matheson, en Cochrane. Het plan is om den 6de October te vertrekken. De kosten zullen ongeveer 30 dollar per persoon bedragen voor reiskosten, bovendien moet men dan zelf voor verblijfkosten zorgen.

Allen die mee willen worden verzocht om zich onmiddelijk aan te geven bij: Mr. John Vellinga, P.O. Box. 234. Chatham, Ont.

CONTACT

The Leading Holland-Canadian Magazine in Canada

Published Every Third Week of each Month.

Managing Editor:
MR. JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Contents
All matters for publication (except advertising) should be send to the office of the Managing Editor

Business Manager
MR. JOHN VELLINGA
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions and Advertising:
Send all subscriptions, renewals and advertising to our Business address P.O. Box 234, Chatham.

Printers:
THE MERCURY PRESS, CHATHAM, ONT.

Publisher:
Ch. Ref. Immigration Societies in Eastern Canada

Subscriptions $1.00 a year in advance

Spaar en Leenbanken

Onlangs waren wij in het kantoor van Mr. J. Hallinan, Directeur van de bond van Saar en leenbanken in de provincie Ontario, voor een bespreking in verband met het oprichten van deze instelling voor ons als Nederlandse immigranten. Het betoog liep over de wijze van oprichting, en de noodzakelijkheid om indien eenigzinds mogelijk in de vlugst mogelijke manier ons soort mensen te helpen aan leningen van ongeveer 1000 dollar. Terwijl wij druk aan het discuseren waren ging de telefoon, en noodgedwongen moesten wij ophouden, en maar toeluisteren wat de mijnheer aan de andere zijde der telephoon met hem wou bespreken. En wat dacht U dat het was? Iets heel bijzonders, hetwelk zoo dicht nabij ons gesprek was, dat het kon niet duidelijker. Wat was het geval. Een lokale Spaar en leenbank in de omgeving van Toronto telde tussen hun leden een Hollandse immigrant die nu 2000 dollar opgespaard had. Zoo hij kwam tot het besluit om een farm te kopen, en had daarvoor een extra 1000 dollar nodig. Omdat zijn lokale bank op dat ogenblik zoveel geld niet in reserve had, klopte de penningmeester van deze lokale bank bij de bond aan en vroeg om een lening daar. En dit werdt zonder veel kabaal en drukte toegestaan.

Toen het gesprek over was, zeide Mr. Hallinan, wel het kan ook niet duidelijker dan dit voorbeeld, om aan te tonen voor welke speciale reden het profijtelijk zou zijn voor Nederlandse immigranten om deel te hebben in een eigen spaar en leenbank, en zich aan te sluiten bij de bond. Het bewijst ook dat enkele alleenstaande Hollandse immigranten reeds het nut hiervan inzien, en zich hebben aangesloten bij bestaande banken.

Alberta spaar en leenbanken hebben een goed jaar. Vijftien nieuwe afdelingen werden georganiseerd gedurende het jaar 1949, zodat er nu 216 zulke instellingen in de provincie zijn. Het aantal nieuwe leden bedroeg 2.580, zodat er nu een ledental is van 27.341. De inkomsten van spaargelden en inleggelden steeg bij 28.3 procent, en is waard $ 4.113.815. Gedurende 1949 werd er uitgeleend aan leden een som van $ 3.477.503, dit is 31.2 procent hoger dan in 1948. Vanaf de oprichting tot het eind van 1949, bedroegen de totale verliezen dezer instellingen vanwege wanbetalers niet meer dan 0.0747 procent van alle leningen. Dit is een goede prestatie, en bewijst alweer dat de risico van de spaarders gerust niet groter is dan in enige andere private instelling, terwijl de profijten veel groter zijn.

Omdat onze leden meer bekend mogen worden met deze instellingen, hebben wij de toezegging van Mr. Hallinan dat hij voor Contact een series artikelen beschikbaar zal stellen, geschreven bij hem, en deze zullen geregeld worden gepubliseert in Contact. Deze artikelen handelen over het ontstaan, het nut en bovendien geven vele redenen en aanwijzingen over spaar en leenbanken in de Verenigde Staten en Canada.

Ook heeft deze zelfde persoon toezegging gegeven om ons met voorlichting te dienen op vergaderingen van onze organisatie, hetzij een lokale groep of meerderen. Dus laten wij deze komende winter hier gebruik van maken, en deze goede aanbieding niet voorbij laten gaan.

De nieuwe statuten en regelementen opgestelt bij het departement van Landbouw in de provincie Ontario aangaande spaar en leenbanken is nu gereed. Zoals reeds eerder is medegedeeld werd er reeds een afdeling in Brockville van onze immigranten opgericht. Wij kunnen nu voortgaan en volgens deze nieuwe regelingen rechtspersoonlijkheid ontvangen. Natuurlijk hopen wij dat spoedig meerdere van onze afdelingen dit voorbeeld van Brockville gaan volgen. Daarvoor is de winter de geschikste tijd.

Richtlijnen

John Gritter

We moeten voort!

Wat kan het aardig wezen wanneer men de kinderen rondom zich heeft; wanneer men ze 's avonds in bed kan stoppen en precies weet waar ze zijn; wanneer men tenvolle van het jonge leven om zich heen kan genieten. Soms zou men haast wensen dat het maar altijd zo mocht blijven. Maar, we weten wel, dat kan niet. En eigenlijk willen we het ook niet. Zouden we het willen en trachten het te bewerken, het zou ons niet baten. Leven moet groeien, ontwikkelen, moet vooruit. Dat kan men niet tegenhouden. Zo heeft God het geschapen en moeten wij het aanvaarden. Volgens die regel worden onze kinderen groter. Straks knopen ze verkering aan, gaan trouwen, gaan het ouderlijk huis verlaten om eigen huishouding op te zetten. Dat doet wel eens even zeer. Soms moet er wel eens een traan weggepinkt. Maar we weten tenslotte toch dat dit het normale verloop van het leven is.

Wat kan het aangenaam zijn wanneer men als kleine groep een gemeente sticht. Wat kan het leven dan mooi intiem zijn, en men als een man werkt tot opbouw van zijn kerkelijk leven. Straks neemt de gemeente toe, in sommige gevallen snel. Dat mooie, gezellige gaat er af. Toch moet men zich verblijden in groei. Misschien komt het straks zo ver dat er een nieuwe gemeente moet komen. Dat is dan voor leeraar en kerkeraad wel eens even pijnlijk; men houdt zo graag wat men heeft. En soms is het wel moeilijk voldoende leden te vinden die gewillig zijn zich van de moedergemeente los te maken en opnnieuw te beginnen. Maar groei is toch tenslotte het normale verloop des levens, dat moet men aanvaarden, en daarbij moet men zich aansluiten.

Het zelfde is min of meer het geval bij het stichten van een nieuwe classis. In vele gevallen heeft men jaren met elkander vergaderd; men is aan elkaar gewoon geworden; men gevoelt zich aan elkaar gehecht. Nu uit elkaar gaan doet wel eens even zeer. Maar men moet tenslotte volgen de groei die God gegeven heeft, en men doet die stap.

Nu, we zijn hier in Ontario kerkelijk gegroeid. Drie jaren geleden hadden we in deze provncie vijf gemeenten, alle betrekkelijk klein of zelfs zeer klein. Toen kwam deze nieuwe stroom van immigratie. We hebben die met blijdschap begroet. We hebben als Christian Reformed Church ons gegeven om zoveel mogelijk de nieuw aangekomen broeders en zusters met de hunnen te ontvangen en bij te staan. God heeft ons daarin rijk gezegend. Wat zijn we gegroeid! We hebben thans, voorzover we kunnen nagaan, op een en dertig plaatsen dienst. Op drie en twintig van die zijn de ambten ingesteld en komt het kerkelijk leven geleidelijk tot normale ontwikkeling. Nu moeten we ook komen tot de volgende stap, de instelling van een eigen classis. Zo zijn we dat naar Gereformeerden trant gewoon. Zo hebben we dat steeds gedaan wanneer op andere plaatsen een voldoend aanlal gemeenten was gesticht. Zo behoort het, ook volgens onze Kerkenorde, te gaan. Dat is, volgens Gereformeerd gebruik, het normale verloop.

Classis Grand Rapids Oost heeft dat op haar laatste vergadering dan ook gevoeld. Ongeveer anderhalf jaar had men geaarzeld, allerlei andere wegen trachten te vinden. Toen tenslotte al die andere methoden onbevredigend bleken, en, de een na de andere, waren afgestemd, kwam men terug tot de normale weg en zei: Kijk eens, we hebben een oplossing voor dit probleem. Onze Kerkenorde zegt dat een voldoend aantal gemeenten in zekere omgeving zullen worden samengevoegd in classical verband. Dat is de weg. Die kant moet men uit.

Onze jongste synode heeft het ook zo gezien en dan ook de instelling van een classis Ontario goedgekeurd. En we kunnen niet anders dan ons daarin verblijden. We menen dat dit is een stap in de goede richting. We zien daarin een erkenning van de groei, die God ons gegeven heeft.

Natuurlijk zijn er bezwaren. We kunnen het verstaan dat sommigen aarzelen tot die stap te komen. We gevoelen ook terdege dat we staan voor veel problemen. We delen ook terdege de gedachte dat we als leden van onze kerk hier in Canada en in de States nog veel nader bij elkaar moeten komen. Daartoe moeten alle middelen aangewend.

Maar we geloven niet dat de instelling van eigen classis hier in de weg moet staan. We vormen als gemeenten hier in Ontario een natuurlijk geheel met eigen problemen en eigenaardigheden, en wat getalsterkte betreft zijn er wel andere classis die lang niet zo sterk zijn. Verschillende gemeenten indelen bij onderscheidene classes zou volgens ons inzicht een miskenning zijn van de natuurlijke eenheid van onze groep gemeenten, zou de normale ontwikkeling van ons kerkelijk leven alhier ernstig en onnodig vertragen. Indeling in twee groepen, behorende bij twee onderscheiden classes, is ook weer zo onnatuurlijk. De natuurlijke weg, zo komt het ons voor, is de instelling van eigen classis.

Natuurlijk denken we er niet aan te ontkennen dat we hier kunnen profiteren van het advies van de broeders in de States. We zijn er sterk voor het contact met de kerken daar zo nauw mogelijk te maken. Met dat al zullen we toch tenslotte zelf de oplossing voor onze problemen moeten vinden. Daarover kan een buitenstaander niet oordelen zoals iemand die er zelf midden in staat.

Ook kunnen we aan de gedachte niet ontkomen dat de bezwaren ingebracht tegen de instelling van eigen classis grotendeels voortkomen uit vrees. En vrees is een slechte raadgeefster. We komen niet verder door te trachten de werkelijkheid te ontduiken.

Neen, we moeten de werkelijkheid aanvaarden, de gevaren onder ogen zien en met Gods hulp trotseren, met de problemen worstelen onder biddend opzien tot God. Dat is de weg.

Op maatschappelijk gebied hebben we onze "Immigration Council" met reeds een eigen blad ook. De ouderlingen hebben hun conferentie. De jongelui hebben hun organisatie. De zaken crystalliseren onder ons. Ons leven hier komt op verschillend terrein almeer tot ontwikkeling en organisatie. Waarom zou dat op kerkelijk terrein moeten worden tegen gehouden? We moeten vooruit!

VOOR DE VROUWEN

Housekeeper - Housewife — Homemaker

U zult nu wel zeggen: Wat betekent dat nu? Ik hoop dat aan het eind van dit artikel u duidelijk is wat deze woorden betekenen. Vroeger of later zijn de meeste van onze meisjes bezig in een van de drie.

Een housekeeper is iemand die de huishouding doet voor een persoon die haar loon betaalt. Een housewife is iemand die een man gevonden heeft die haar belooft haar voor de rest van zijn leven te onderhouden.

Iemand die een homemaker is, heeft een beroep en het moest eigenlijk gezegd kunnen worden van alle Christelijke vrouwen.

Nu, als een huishoudster haar werk niet goed doet, wordt ze op straat gezet. Hierover hoeven we dus niet veel te zeggen. Om een housewife te worden is ook niet moeilijk. Er is niet een pot zo gek of er past wel een deksel op. Een vrouw die tevreden is met de naam housewife heeft het gemakkelijk. Ze neemt het maar gemakkelijk. Als ze halve dagen in bed wil liggen, dat kan, als ze van praten houdt zijn er genoeg buren en anders gaat ze de stad maar in. Er is genoeg plezier te vinden als je er maar zoekt. Een half uur voor dat haar baas thuis komt haalt ze wat tins uit de kast. Ze koopt een "pie" of zo iets en alles is klaar. Je kunt nu ook aardappels kopen in een tin, dus aardappels schillen hoeft ook niet meer. Kinderen zijn te veel moeite, en als ze toch opdagen dan breng je ze maar naar moeder of tante, 's avonds laat je ze alleen thuis, anders kun je zelf niet weg. Al deze dingen kun je doen en toch verlies je je naam "housewife" niet.

En nu de laatste n.l. "homemaker". Dit is een naam die wij verwerven moeten door liefde voor ons werk, onzelfzuchtigheid, geduld, hard werk, opoffering enz. Het welzijn van ons gezin komt altijd eerst. Onze kinderen zijn ons van God gegeven, en het is onze plicht ze schoon en goed gevoed te houden. Om de kinderen op tijd in school te krijgen moet het eten op tijd klaar zijn en kleeren moeten schoon en in orde zijn. Het zelfde geldt voor kerk en catechisatie. Moeder moet tijd hebben om les te overhoren. Als er een inleiding gemaakt moet worden moet moeder er dikwijls aan denken. Gelukkig zijn de moeders met kleine kinderen die nog niet bloot staan aan invloed van de wereld. Vooral hier, waar zo weinig Christelijke scholen zijn, is het zo nodig de kleintjes de kinder Bijbel voor te lezen. Ze begrjpen zo weinig van het Bijbel lezen na het eten.

Hoe vaak per dag moet moeder tranen drogen of vrede maken. Soms is Salomo's wijsheid wel haast nodig. En dan als vader 's avonds thuis komt verwacht die ook een gezellig huis. Zo ziet u wat het betekent "homemaker" te zijn. Dit zijn nog maar enkele punten, we zouden nog heel wat meer op kunnen noemen. Mannen kunnen soms ze medelijdend praten over b.v. vrouwenvereniging. "O, laat ze er maar een avond heen gaan, ze hebben al niet zo veel en vrouwen praten nu eenmaal graag". Ze moesten eens weten hoeveel goed een vrouwenvereniging, die dien naam waard is, kan doen voor ons. Bijbel studie, opvoeding en ook materieele dingen kunnen met zoveel zegen besproken worden. In Spreuken 31:13 staat "zij werkt met lust harer handen". Als we ons werk zo doen en niet als iets onvermijdelijks kunnen wij zeker voldoening vinden in onze taak. In onze Hollandse kringen houdt men meestall niet van een geemancipeerde vrouw, maar Salomo in vers 16 en 18 schijnt er anders over te denken. Misschien wil een man van onze dominees hier wel eens inlichtingen over geven. Ik zal maar niets meer zeggen anders hoor ik misschien "schoenmaker hou je bij je leest".

Is het papier geduldig? Dat is wat we lezen in "Contact" van Augustus. Ik ondervind hier niet veel van. We hebben 2000 Contacts nodig per maand. Veronderstel nu dat 500 voor vrijgezellen zijn. Dat laat ons 1500 getrouwde mannen en ik zou wel zeggen 1500 vrouwen. Van al deze vrouwen hoor ik nu helemaal niets. Ik zou wel graag wat hulp willen hebben van u. Critiek is heel welkom.

In ons eerste nummer hebben wij u het aanbod gegeven voor vrije Engelse lessen die u door de regering zullen worden toegezonden. Lange winter avonden zijn op weg en maak er goed gebruik van. Tot zo ver hebben maar 2 moeders aangevraagd en ik zou wel willen weten of ze al een begin gemaakt hebben met hun studie. Als ik geen antwoord van iemand krijg moet ik maar eens een stukje opmaken in de geest van "zo zijn onze manieren". Dan komt er wel wat los.

Hints for homemakers:

Een klein beetje baking soda in het water waar verse doperwten in koken helpt de groene kleur te behouden.

Om zoete melk zuur te maken doet u er een klein beetje azijn in.

Als u koolraap kookt, kunt u de bittere smaak overkomen door ze met een aardappel te koken.

Een stukje brood in kokende uien neemt de sterke reuk weg.

---

1 kop is 8 ons.	1 pint melk weegt 1 pond
2 koppen is 1 pint	4 koppen meel wegen 1 pond
4 koppen is 1 quart	2 koppen boter wegen 1 pond
2 koppen suiker wegen 1 pond	1 kop rozijnen weegt ½ pond

Als u een Engels recept gebruiken wil kunt u het beste een 8 ons kop en 4 lepeltje kopen in de 5 en 10c. winkel. Alle recepten worden berekend volgens deze maat standaard.

THE YOUNG PEOPLE'S PAGE

Y. P. SOCIETIES

As this issue of "Contact" appears, the activities of our Young People's Societies will again be in full swing. It is, indeed, a splendid thing, that in nearly every place where we have a sizable group of immigrants, there we also find a flourishing Y. P. Society. This augurs well for the future of our Canadian Churches. Moreover, according to reports, these societies are well-attended. This shows that our young people who have come from the Netherlands are interested in the study of the Scriptures, and are desirous to discuss together the many social and other problems which confront them in the land of their adoption. Even those boys and girls who were not in the habit of attending societies in the Netherlands are often taking an active part in the meetings here.This is as it should be! For, especially in this country we need to keep in contact with each other. We should seek each other's fellowship, however, not only because the Y. P. S. offers us a welcome change from the drab and monotonous routine of our ordinary lives; but, especially because we feel that, as young people, we must be well-grounded in the principals of the Word of God; so that, in the years to come, we may be able to take our places in the church; and, furthermore, as Christian men and women, may makea salutary impact upon our Canadian environment. Let us, therefor, take our society life seriously. Let us come to the meetings not only to be entertained, or to enjoy social contacts with other young people, whom we do not have the opportunity to meet on other occasions; but let us come, first of all, in order to contribute something ourselves.

Let us remember that the chief object of our society meetings should be to give us a deeper insight in the truth of the Word of God, which alone can furnish us a safe and reliable Guide through life. In this connection, I would like to suggest that a systematic study of the Scriptures is more helpful than the haphazard discussion of many dissociated subjects which is sometimes indulged in at these meetings.

THE YOUNG CALVINIST

To aid our Y. P. Societies to make such a systematic study of the Scriptures, we have in the States and in this country 'The Young Calvinist Federation.' This Federation of Reformed Young Men's and Young Women's Societies publishes a paper known as "The Young Calvinist." This is a splendid publication,wherewith I wish all our young people, who are at all able to read the English language, would become aquainted. This year "The Young Calvinist" will contain two series of Bible Outlines: one dealing with "The Devin Plan of Redemption," and the other with the Generai Epistles. A thorough study of these fine outlines will enable our young people to come to the society meetings well-prepared for a lively and profitable discussion. I believe there are already some societies in Canada who do use this paper. Those who have not yet made its acquintance, may write for sample copies to the business manager,

MR. JOHN HOFSTRA,
206 Transportation Building,
Grand Rapids 2, Michigan

During the second World War "The Young Calvinist Federation" did a splendid job of keeping in touch with our boys who were in the armed forces. To all these thousands of young men (and also some young women who were serving in the armed forces) "The Young Calvinist" was sent every month, bringing to them the news from home, cheering their lonely and oftentimes endangered lives with words of comfort and encouragement. And, now again, as many of our American boys are once more being called to the colours, "The Young Calvinist" is ready to follow them wherever they go. The editor of this paper is Mr. Richard Postma, whom we had the privilege to meet at the Young People's Rallies which were held last spring.

NEWS AND VIEWS

May I remind our Young People's Societies once more of the need of sending in your news and views. Remember that others are interested in what you are doing and thinking. Also pictures of your Societies are very welcome. And finally, if you have any questions which you would like to have answered, or any particular subjects which you would like to have discussed, the writer of this page is eager to serve you. Be sure to let us hear from you!

Mr. Arie Van Eek, a member of the Y. P. S. of St. Catherines, has left for the States in order to attend our Calvin College He expects to prepare himself for the ministry. As far as is known to the writer, he is the first one of our recent immigrants who is attending the school of our churches. We hope that many more may follow in the future. We need boys and girls out of the immigrant groups themselves who are willing to prepare themselves for leadership in our churches here in Canada.

PICNIC TORONTO YOUNG PEOPLE 'S SOCIETY.

Door de drukke bezigheden op de farms zou het er haast bij ingeschoten zijn, maar toch is er na een korte voorbereiding de picnic op touw gezet.

Zo waren er dan op den voormiddag van de4de September reeds een 60 personen uit de omgeving van Toronto en Dixie bijeen.

Het "Miles Park Farm" bij Erindale bleek een uitstekende plaats te zijn en met zingen, spelletjes en wedstrijden doen vloog de tijd voorbij. Omstreeks 12.30 werd de lunch gebruikt, die eenieder had meegebracht. In de namiddag liet de zon zich nog even zien, maar hoewel het vrij koel bleef, was de stemming toch uitstekend en zo af en toe arriveerden er nog enkele bezoekers, zodat als we tegen avond een van de overdekte gelegenheden betrekken, er ongeveer 75 aanwezig zijn.

Ook Ds. Brondsema en zijn vrouw lieten hun belangstelling voor het Jeugdwerk blijken en het laatste gedeelte van het programma bestond uit het zingen van Hollandse en Engelse liederen.

Ook de voordrachten waarvan Mrs. Busker en Mr. Hendrik Houten het leeuwenaandeel in hadden vonden zeer goede aandacht. De een bracht wat ernst, de ander bracht wat luim naar voren.....kortom eenieder gaf zijn medewerking.

Hierna eindigde Mr. Van Harten met dankgebed, en we kunnen niet anders zeggen dan dat het een zeer geslaagde dag geweest is. Oud en jong hebben zich geamuseerd en op deze manier is het Jeugdwerk in Dixie en Toronto voor de komende winter weer ingezet. Moge de Here ons helpen in deze periode en Zijn zegen schenken.

Jarvis, Ontario.

Plan van Actie

Wenken

Wij verwachten dat gedurende deze herfst velen onzer leden van plan zijn om een eigen boerderij te kopen. Men heeft met zuinig wezen wat geld overgespaard, en nu is de tijd aangebroken om de grote stap te wagen.

Nu oppassen dat men met die zuur verdiende dollars iets koopt, waar men later geen berouw van krijgt.

Er zijn dan enkele zaken die overdenking waard zijn. Eerst iets over geld. Wees vooral zeker dat U genoeg geld bezit, niet alleen om de eerste betaling te maken, doch ook om de nodige machinerie aan te schaffen. Want al koopt men een goed bedrijf, de gereedschappen om het te bewerken zijn ook nodig anders wordt het nog niets. Het is niet nodig om alles contant te betalen, doch verwacht niet dat omdat U nu een farm gekocht heeft de bank wel zo gewillig zal zijn om geld te lenen voor gereedschap. Want dit is niet zo. Wel kan U hulp krijgen van uwe lokale bank die geld leent onder de Farm Improvement Loans act. Maar vergeet niet dat U dan minstens zelf een derde van het nodige geld moet bezitten. Dus hebt U 3000 dollar nodig, dan moet U minstens zelf 1000 dollar bezitten. En dan moet U zeker een flinke betaling hebben gemaakt op uw nieuwe bedrijf, en de voorwaarden moeten van dien aard zijn dat het mogelijk is dat U met al uw schulden toch uw verplichtingen kunt nakomen. Dus eerst goed de zaak berekenen voor U van wal steekt, want blijkt het later dat men te zwaar zit, dan wordt het een eindeloze narigheid, en tot slot verliest U misschien alles.

Ook moet men wel degelijk zich zelve afvragen waar zal ik mijzelve vestigen. Natuurlijk is de eerste vereiste om zich daar te vestigen waar wij een eigen kerk hebben. En de keuze is groot. Er zijn op het ogenblik alleen in Ontario 40 plaatsen waar wij vertegenwoordigd zijn. Dit staat dus vast. Maar men moet ook een goed uitgewerkt plan klaar hebben wat soort bedrijf men verkiest. Het zij gemengd, een melk bedrijf, of misschien zijn er die in fruit en groententeelt gaan.

Voor een gemengd bedrijf is het vooral van waarde om te onderzoeken wat soort gewassen in zekere streken gegroeid worden, en de gemiddelde opbrengsten en prijzen. Ook is het altijd niet het voordeligste om de goedkoopste farm te kopen, want de goedkoopste farm kan nog altijd te duur zijn, en de duurste altijd nog goedkoop. Voor melkboeren zou ik zeggen, zoek uit waar men de melk kwijt kan voor dat U koopt. Groente en fruit bedrijven zijn afhankelijk van een dagelijkse markt. Voor dit soort bedrijf is het nodig om daar zich te vestigen waar markten zijn, en de onkosten van vervoer dezer producten zo laag mogelijk. In de meeste gevallen is het raadzaam om daar uit te zien naar een bedrijf, waar U nu woont voor dat U begint te reizen en te trekken naar andere plaatsen. Velen onzer immigranten hebben overal kennissen en vrienden, de ene schrijft dit, en de andere dat, doch vergeet niet wat goed is voor deze mensen is misschien ongeschikt voor U. Zoveel harten zoveel zinnen, maar gaat niet overhaast te werk.

Dan zijn er de verschillende landsoorten waar vooral onze Nederlanders vaak rekening mee maken. Een klei boer wil een klei farm, een zand boer een zand farm en zo zou ik door kunnen gaan. Dan vraag Uzelven ook af wat ga ik verbouwen. Vooral boeren die plan hebben om de zogenaamde cash crops te verbouwen, maak de berekening van de opbrengsten niet te hoog, ga Uzelven ook niet zo zwaar laden met werk dat het later blijkt dat U bijna begint te denken dat U Zondags ook nog moet werken.

Een ding staat echter vast, wat U ook doet, bezint eer gij begint, en koop nu toch niet een farm omdat U het zat is om langer voor een ander te werken. Wat men ook doet, men moet klaar zijn voor de grote stap, ook wat bekwaamheid betreft. Hebt U reeds genoeg ondervinding?

Bijna elke immigrant die koopt heeft een hypotheek nodig, dus het is van belang dat wij deze op de voordeligste voorwaarden verkrijgen. Private hypotheken worden doorgaans gegeven tegen een rente van 5%. Dus betaal niet meer.

Ook wat de afbetaling van deze hypotheek betreft is het oppassen. Maak deze laag indien mogelijk niet meer dan huurprijs van zulk een bedrijf, want vergeet niet U moet bovendien de belastingen en rente betalen.

Maak ook zeker dat er een bepaling in uw koopacte komt dat U vrijheid geeft om zoveel af te betalen boven het vastgestelde bedrag als U verkiest. Want anders bestaat de mogelijkheid dat men U later dwingt de hypotheek op uw bedrijf te houden, terwijl Uzelf geld hebt om deze geheel af te betalen.

Wanneer U koopt maak dan zeker dat U met de verkoper naar een advocaat-notaris gaat, en daar de koopvoorwaarden laat beschrijven. Ook is het nodig dat U zelf nog weer een andere advocaat kiest, en deze persoon opdraagt om te onderzoeken of er door vorige eigenaars ook overeenkomsten of leningen zijn aangegaan die U niet bekend zijn. Indien dit het geval is, dan moet U van de verkoper eischen dat hij deze opruimt en U een zogenaamde "Clear title" geeft. Indien U dit niet doet, dan wordt U later hiervoor verantwoordelijk gehouden.

Zo heb ik getracht om enkele opmerkingen te maken die van nut kunnen zijn. In verband met het weinige geldbezit onzer mensen, is het bijna onmogelijk de beste farms te kopen. Dus men is genoodzaakt om met de minder goede tevreden te zijn, die tegen billige voorwaarden te verkrijgen zijn. Daarom is het dubbel oppassen.

Laat U ook niet te veel het hoofd op hol jagen door personen die altijd het advies geven, doe het maar je hebt toch niets om te verliezen. Dit is roekeloos.

Natuurlijk raad ik U aan om wel met anderen uw plannen te bespreken, en te onderzoeken. Er zijn op het ogenblik in vele plaatsen waar wij vertegenwoordigd zijn bedrijven te koop. Indien U meer wilt weten waar deze zijn, schrijf dan naar de secretaris onzer organisatie, Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas Street W, Trenton, Ont, of naar Mr. L. Vanden Berg, P.O. Box. 92, Brockville, Ont, Mr. P. Turkstra, 45 Stanley St., Hamilton, Ont, Mr. John Vellinga, P.O. Box. 234, Chatham, Ont.

Noorderlicht

P. HAMSTRA

"Eer zij roepen zal Ik antwoorden" zegt de Here, zo'n gewaarwording was voor ons o.a. het bericht dat we ontvingen uit de U.S. van Rev. H. Blystra, waarin deze ons meedeelde, dat the Home Mission Board bezig was een dominee voor deze omgeving te beroepen. In "De Wachter" en "The Banner" heeft u dit reeds kunnen lezen. (Daarin staat Eastford, maar officieel moest dit zijn voor de groep Cochrane). Wel een bewijs dat de geestelijke noden der emigranten onze kerk ter harte gaan en verstaan worden. Gode zij dank. Wij zijn ten hoogste verrast en verblijd. Als een eenzame groep in 't hoge Noorden veraf van de naastbijzijnde Christian Reformed Church weet, dat er aan ons gedacht wordt dan werkt dat moedgevend.

Intussen is door onze groep bij de Classis Grand Rapids East aangevraagd voor kerkinstituering en instelling der ambten. Wij hopen nog dit jaar een geinstitueerde kerk te zijn. Wie had dit durven denken, dat in een jaar zoiets reeds mogelijk zou zijn. Op 18 Augustus 's morgens zijn de aardappels bevroren voor een deel, later in deze maand kregen we nog een paar flinke nachtvorsten en we kunnen nu zeggen dat alle aardappels en vele tere groenten bevroren zijn, zodat wij in dit opzicht wel gerust van een misoogst mogen spreken. En alle hoop op een goede crop is de bodem ingeslagen. We hadden een zeer late spring en koele zomer, maar hoopten nog steeds een (zei het kleine) oogst te mogen hebben. Maar nu zijn de boontjes weg, tomaten eveneens, ook de komkommers, en de aardappels erg klein van stuk. Verstaanbaar is het dat velen onzer bij zichzelf dachten, ook dit nog, hoe zal het komen, a.s. winter? Maar het is een verblijdend bericht dat er werk werdt gemaakt om hier een predikant te zenden om de geestelijke noden te verzorgen van onze groep. Welk bericht door Ds. Kok uit Chicago (die 3 Zondagen ons voorging in de dienst des Woords) werdt voorgelezen. Na de dienst zeide een der broeders tegen mij "dit drijft de bevroren aardappels weer voor een groot deel op de achtergrond". Er werdt niet meer over deze schade en teleurstelling gesproken zo verblijdend werkte deze mededeling. Wij gevoelden er wordt aan ons gedacht, en dat niet alleen door mensen, maar onze Trouwe Vader in den Hemel Zelf denkt aan ons en wel op zo'n wonderlijke wijze, aanbiddelijke Vader Liefde. In deze zelfde dienst werdt voor 't eerst in deze groep een zuigeling gedoopt. De eerste van het echtpaar Roest. Ook een teken en zegel van 's Heren eeuwige Trouw. In ons gezin ook heerst grote blijdschap en dank. Onze twee dochters welke nog steeds in Belleville- Trenton waren kwamen 16 Augustus zich hier met ons gezin verenigen en 17 Augustus 's avonds mochten we onze 2de zoon in Cochrane verwelkomen. Begin Juni was hij behouden uit Indonesie teruggekeerd in Nederland waar hij in het gezin van onze dochter tot 15 Augustus z'n thuis had. Per vliegtuig kwam hij over. Hoe zouden dan onze harten niet overvloeien van lof en dank en aanbidding bij zoveel weldaden. Allemaal bewijzen dat onze Trouwe God ons in Zijn oneindige Liefde gedenkt. En alle dingen moeten medewerken ten goede, hen die naar Zijn voornemen geroepen zijn, dan dus ook de teleurstelling van de misoogst.

Ongeloof en mistrouwen speelt maar al te vaak een grote rol in ons leven. Jezus leert ons "Uw Vader in de hemel weet dat gij al deze dingen behoeft. Wees daarom niet bezorgd over wat gij eten en drinken zult en waarmede gij u kleden zult" want al deze dingen zoeken de heidenen. Maar gij, zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn Gerechtigheid en al deze dingen zullen u toegeworpen worden. En dit is onder ons toch niet maar een lege theorie een leerstelsel alleen? Dan is 't niet best. Ieder steke de hand in eigen boezem. Wij moeten met schaamte belijden allen schuldig te zijn. Ja, in overvloed, als alles voor de wind gaat is het gemakkelijk zoiets te belijden, maar het in moeilijkheden en teleurstelling te beleven is iets anders. Brengt ons de Here juist daarom in deze moeilijkheden om ons te beproeven en ons te louteren, opdat wij ons niet blind zullen staren op klatergoud van het materialisme? Welk een Vaderliefde zo met ons te willen handelen, om ons meer van Zijn Goedheid en Liefde te doen zien en ervaren. Moge Hij dit alles aan onze harten heiligen opdat zijn Naam door ons en om ons worde groot gemaakt. Make Hij ons getrouw in Zijn dienst ieder op de plaats waar Zijn Vaderliefde ons plaatst opdat wij gezegend en tot een zegen mogen zijn.

De hooioogst is nu zo ongeveer achter de rug. 't Was een goede crop en meest al goed weer deze oogst binnen te halen. Het graan dat nu aan de beurt is te oogsten is over 't algemeen niet zo goed, ook hier heeft de vorst schade gedaan. De trage groei vanwege de koele zomer is oorzaak dat de haver welke 't laatst gezaaid vermoedelijk het best benut wordt door ze onder te ploegen als groen bemesting. 't Overige waarin een zeer lichte korrel geeft een schrale oogst. Sommigen in onze groep welke zich speciaal op groententeelt hebben ingesteld hebben wel de grootste teleurstelling moeten casseeren. Zij gaan echter niet er maar bij zitten, maar pakken ander werk aan en werk is er volop nu a.s. winter ook. En dat helpt mee de geleden schade enigzins dragelijk te maken. Onze God geeft ons allen goede moed en vertrouwen om met blijdschap ons werk te doen. Hem de dank daarvoor en daarom in Zijn kracht voorwaarts.

Een groep immigranten te Brockville voor het Kerkgebouw waarin men vergadert. Onze gezinnen zijn rijkelijk gezegend met vele kinderen Dit blijkt ook wel uit de foto.

Brockville---*Sociaal Leven*

Wie Brockville binnenrijdt, ziet, dat het een plaats is die er zijn mag. Brockville heeft een betrekkelijk omvangrijke industrie, drie grote hospitalen en een uitgestrekt achterland. Het is de belangrijkste plaats tussen Kingston en Cornwall, een afstand van 120 mijlen. Dit alles draagt bij tot de welvaart van Brockville, terwijl zij 's zomers een aanzienlijke stroom touristen heeft te verwerken. In de zomermaanden is Brockville dan ook een aantrekkelijk stadje. Het aantal inwoners is ongeveer 12000.

Wat Brockville voor ons immigranten zo aantrekkelijk maakt is haar achterland. De bodem rond Brockville (ik neem een diagram van ongeveer 25 mijl) is over 't algemeen niet slecht. Het is gemengd. Het feit, dat land, behorende bij een zekere boerderij, gemengd is (bos, pasture, working land) maakt, dat de prijs van een farm niet hoog is, zodat Brockville een zeer geschikt achterland heeft om te beginnen voor Nederlandse immigranten. Bij event. aankoop of huur van een boerderij is deskundige voorlichting gewenst, deze voorlichting wordt en door fieldman en door een vertegenwoordiger van de landbouwkundige dienst gaarne gegeven.

In Athens, een dorp 14 mijlen van Brockville heeft een onzer immigranten (zie een van de Aug. nummers van "De Spiegel") een farm gehuurd. De bodem is gemengd. Het laat zich aanzien dat deze jonge ondernemende boer een goede crop oogst.

Als men wenst te beginnen voor zichzelf raad ik onze immigranten aan eerst een boerderij te huren. Men weet dan wat er in het zelf farmen in Canada zit. In Glen Buel, 9 mijlen van Brockville heeft een onzer immigranten een boerderij gekocht. Hoewel het een leven is van lang en hard werken, ziet deze immigrant de toekomst met vertrouwen tegemoet, wetende dat niet eigen geploeter en gezweet alleen de Zegen brengt.

Tussen Maitland en Prescott, ongeveer 9 mijlen ten oosten van Brockville heeft een familie, een vader en twee zonen, een boerderij gehuurd. De grond, speciaal geschikt voor groenteteelt, heeft een zeer goede oogst geleverd. Weliswaar heeft ook dit bedrijf zijn moeilijkheden, b.v. over geheel Ontario is de crop goed en dit drukt de prjzen, het vormen van geschikte afzetgebieden enz. De niet te grote afstand van Ottawa maakt de toekomst voor dit bedrijf niet ongunstig, ofschoon ook voor dit soort bedrijven vooraf deskundige adviezen voor teleurstelling en misrekening behoeden. In het October nummer van "Contact" zult U een lijst aantreffen van farms rond Brockville, welke te koop of te huur zijn.

De Nederlandse gemeenschap in Brockville (leden van de Chr. Ref. Church) omvat thans ongeveer 45 gezinnen. In de stad Brockville zelf hebben zich 6 gezinnen gevestigd, omdat thans ook ambachtslui Canada kunnen binnenkomen. Brockville verwacht de volgende maand nog een timmerman, een electricien en een automonteur.

Resumerende mogen wij met grote dankbaarheid terugzien op zomer 1950, die ons zoveel landgenoten heeft doen ontmoeten. Dat is alles zij tot opbouw van dit mooie Canada en "last but not least" tot voorspoed van ons en onze kinderen.

L.V.D.B.

De volgende keer hoop ik iets te zeggen van een ander gedeelte van Ontario.

Bevolkingsaanwas en Emigratie

Deze twee staan tot elkander in causaal verband: er is emigratie uit Nederland naar verschillende werelddelen omdat de bevolking groeit. Hoe vlug gaat die toename, In 1947 werden in Holland 267,348 kinderen geboren en het sterftecijfer bedroeg 77,646. Het overschot was dus 189,702. Na 1947 is echter verlaging te constateren en de gemiddelde aanwas moet op ongeveer 120,000 gesteld worden. Sterke industrializatie zal wel in staat zijn een gedeelte van dit aantal voor haar rekening te nemen, maar emigratie zal het belangrijkste aandeel moeten nemen in de afvoer van een gedeelte van de bevolking. Van alle landen waartoe emigranten zich voelen aangetrokken staat Canada bovenaan, maar Australie zit ons al dicht op de hielen. Daarna volgt de U.S.A. en dan Zuid Afrika. De cijfers voor 1950 zijn respectievelijk 7000, 5500, 3000 en 1000.

Landverhuizing uit Nederland naar Australie schijnt belangrijk gemakkelijker te gaan dan naar Canada en indien het aantal schijven waarover het loopt niet wordt verminderd en de administratieve rompslomp niet wordt vereenvoudigd lijkt het er op, dat in 1951 Canada niet meer boven zal staan.

Het is een wonderlijk verschijnsel en ondoorgrondelijk. Canada wil gaarne goede Hollandse boeren hebben en de aanvragen die daarvoor bij onze organizatie binnenkomen zijn legio. Holland wil graag mensen uitvoeren. En toch kunnen we in 1950 geen hoger getal produceren dan 7000. De boten komen binnen met 600 immigranten, terwijl er plaats is voor 1200. Immigranten klagen, dat ze maanden moeten wachten voor dat ze iets horen van hun aanvraag, evenals de Canadese boer. Een immigrant, en niet eens een man met een bezwaarlijk gezin, vroeg aan in 1946, werd gekeurd in 1948 en arriveerde in Juli 1950 in Canada. Men vraagt zich af waar de fout zit. Hoeveel moeten we geloven van de verhalen die men herhaaldelijk hoort van de manier waarop mensen in den Haag van het kastje naar de muur worden gestuurd? Van de herhaalde reizen naar de vele kantoren waar men te verstaan gegeven wordt dat er nog geen "approval" uit Canada is, terwijl men bij thuiskomst een brief in de bus vindt, die het tegendeel beweert? In Ottawa heeft Den Haag het gedaan en in Den Haag krijgt zonder uitzondering Ottawa de schuld van de ellende. Hoeveel is er van waar en waar ligt de schuld?

Ik weet het niet. Maar dit weet ik: Canada kan Nederlandse immigranten gebruiken, duizenden en duizenden. Holland heeft te veel mensen: duizenden en nog eens duizenden. Laat nu de overheid een systeem ontwikkelen waarbij de particuliere organizaties zijn ingeschakeld wat betreft toevoer in Holland en plaatsing in Canada, een systeem waarin plaats is voor beiden en waarin we met elkaar samenwerken, ieder op zijn eigen terrein. Een systeem ook, waarin met de gehate ambtenarij wordt afgedaan, omdat er niets op de wereld is dat zo koud en weerzinwekkend is als wanneer een stap, die zo geweldig ingrijpt in ons leven als emigratie, behandeld wordt door mensen die alleen belangstelling schijnen te hebben voor hun baantje en niet voor de emigranten, die gezweet hebben om het geld voor de reis bij elkaar te krijgen, die geworsteld hebben om zekerheid te krijgen in hun geweten of zij wel de rechte weg ingeslagen hebben en die dan voor een loketje worden afgesnauwd omdat ze daar al weer zijn. Het schijnt tenslotte geen bomen, die men ergens uitgraaft en op een andere plaats weer poot of koeien die van de ene wei naar de andere worden gejaagd. Het zijn levende mensen, met idealen, met verwachtingen, die banden gaan breken waarvan ze jaren de pijn zullen voelen en die daar in den vreemde maar moeten afwachten hoe het zal uitvallen. Emigratie is een arbeid waarbij de leiders hun volle sympathie moeten geven en die sympathie moeten overdragen op alle leden van hun organizatie. Die dat niet voelt kan beter metselaar worden, want een steen voelt het niet hoe hij wordt geslagen en het laat hem koud of hij vandaag of over tien jaar wordt gebruikt bij de bouw van het huis. Maar de mens voelt het, vooral in die veelbewogen maanden voor het weggaan.

Loten we ons geen idealen maken, dat dit systeem binnenkort zal oprijzen uit de tegenwoordige methode, maar laten de authoriteiten zich duidelijk voor ogen houden, dat twee landen gebaat zullen zijn bij een vlotte werkwijze op gebied van immigratie, en dat er voor vele duizenden spoedig een betere toekomst in het zicht zal komen als een sympathieke efficienc wordt toegepast in plaats van een kil vertoon van macht en een onverschillige houding tegenover mensen die emigreren moeten. Dan zal misschien nog eens de dag aanbreken, dat een enkel bezoek aan een Haags kantoor voldoende is voor de toekomstige immigrant en dat de Canadeese boer gerust zijn plannen kan maken voor het werk op de farm omdat hij weet, dat de "Dutchman" voor wie hij aangevraagd heeft binnen twee maanden op de farm zal zijn.

Zullen we dat nog beleven?

Temiskaming

Zo rijden we dan met een matige snelheid van 40 mijlen per uur, steeds verder en verder de eenzaamheid in. Aan het begin van onze reis bevond zich links en rechts van den hoofdweg goed farmland; maar even ten Noorden van Orillia was het langzamerhand overgegaan in een rotsachtig landschap met prachtige meren. Dit wordt "Het Schild" van Ontario genoemd en strekt zich uit tot in het district Temiskaming.

Deze vacantietocht werd ondernomen met het doel om naast de ontspanning en ontwikkeling ook eens poolshoogte te nemen van de landbouw in het Zuidelijkst gedeelte van de "KLEIBELT", en mijn beide vrienden Jeff. Cnossen en Bill Portengen zijn dan ook verrukt van datgene wat we gezien hebben en vol verwachting van hetgeen nog komen moet. Slechts een enkel klein dorpje en wat toeristen-kampen onderbreken het landschap, maar in Latchfort begint het weer iets op de bewoonde wereld te lijken; want spoedig hierop volgt het plaatsje Cobalt met zijn grote zilvermijnen. Volgens mij ontsieren zij het natuurschoon, maar voor de geinteresseerde is hier een goed weekgeld te verdienen. Ons ligt echter niet zo, zodat we hier geen halt houden. Steeds bevinden we ons nog op een hoogte van 1000-1200 voet boven de zeespiegel, en als we het plaatsje Haileybury bereiken vinden we hier ook al weer mooie villas met terrassen en grasvelden, waarvanaf de bewoners een prachtig vergezicht hebben op Lake Temiskaming. Nop even rijden we met een grote bocht om een "Bay" heen en dan bereiken we laat in de middag het plaatsje New Liskeard met ongeveer 5000 inwoners. Eerst wordt er nu bij het zandige strand een rustige kampplaats gezocht, want we zullen overnachten in de overdekte laadbak van een half tons pick-up truck en ook zijn we in het bezit van wat kookgereedschap, zodat we vanzelf nog wat inkopen moeten doen. Door middel van correspondentie met J. Vander Vliet, Secr. van de Emigratie was ik in het bezit gekomen van het adres van den vertegenwoordiger van het departement van Landbouw, Mr. M.F. Cook, die mij met verschillende dingen op de hoogte stelde. Ongeveer alle tuinbouwproducten kunnen hier geteeld worden, behalve tabak en druiven. Aardbeien, frambozen en tomaten kunnen het hier heel goed doen, maar boomgaarden met appels en peren worden hier niet gevonden. De hoofzaak in deze omgeving is hier echter gemengd bedrijf met melkerij. Zeer goede haver en hooioogsten worden hier gevonden maar ook wordt er wel gerst en zomertarwe verbouwd, doordat de wintertarwe wel eens wil uitvriezen. De groeitijd is kort maar het groeit hier zeer snel en de regen komt meestal op tijd. Hierna hadden we nog een onderhoud met Mr. Fred W. Widdifield van het Departement van Land en Forest. Ook hier ondervonden wij een voortreffelijke bereidwilligheid want al spoedig nam hij ons mee n zijn auto en en gingen we enkele stukken "Kroonland" bezichtigen: dat zijn bossen en woeste gronden die aan het Gouvernement behoren en soms tegen de prijs van 50 cent per acre voor ontginning verkocht worden. Het gedeelte dat wij te zien kregen heette de "BELLE VALEY" en bestond uit een laag veen "black muck" met een ondergrond van klei en daar waar deze twee door elkaar geploegd worden kan er een zeer goede bouwgrond ontstaan. Op de terugweg werd er nog wat gepraat over de condities. 80 acre is de oppervlakte die een persoon kan aanvragen en binnen een half jaar moet er een bewoonbaar gebouwtje op staan wat 6 maanden in het jaar bewoond moet worden en eer dat het patent of eigendomsrecht

na 3 jaar wordt uitgegeven moet er 15 acre in cultuur zijn. Alles met alles is het ontginnen een moeilijk werk, en het is veel gemakkelijker een bestaande farm te kopen, die hier in deze omgeving heel niet duur zijn. s'Avonds na wat zwemmen, eten en rusten wandelen met zijn drieen nog even door het plaatsje New Liskeard waar we ook nog wat industrie ontdekken, zodat er voor den volgende morgen nog heel wat op het programma staat. Eerst wordt dan de Houtwarenfabriek van Hill Clark-Frances Ltd. bezocht. Deze is 32 jaren geleden opgericht en is nu de grootste in het British Emperium, zodat er over de 500 man werkt. Deuren, ramen en kasten ja tot speelgoed toe wordt er gemaakt. En daar naast worden nog grote werken uitgevoerd zodat deze maatschappij een contract heeft in Ottawa voor 1 millioen dollar. De fabriek zelf heeft een eigen kracht installatie voor electriciteit, die gestookt wordt met het schaafsel.

Verder zijn er de beste en modernste houtbewerkings machienes te vinden; hebben een eigen locomotief en een kraan, en daarbij nog, ze betalen een goed loon.

Hierna bezoeken we een conserven fabriek, waar erwten ingeblikt worden. De fabriek heeft een contract met verschillende boeren in de omtrek die de erwten groen en met stroo en al aanvoeren. Eerst worden ze gedorst, gewassen en voorgekookt. Dan gaan ze met een transportband verder, waar ze gesorteerd worden, weer worden ze gewassen, maar nu wordt er zout en suiker toegevoegd, waarna ze automatisch in blikjes verdwijnen. Nu worden ze 45 minuten gekookt, dan gekoeld en een uur, nadat ze in de peultjes zaten zijn ze voor verzending gereed. Dit alles is interessant om te zien, maar doordat de erwten het enige product is, werkt deze fabriek op z'n hoogst 8 weken per jaar. Verder is er nog een boter fabriek met een productie van een half millioen pond per jaar, en waar 500 boeren hun melkvet afleveren. Dan bezoeken we nog de cooperatie. Deze cooperatie bemoeit zich met alles en nog wat, verkoop van levend en geslacht vee, van producten zowel van land en tuinbouw, en verder inkoop van machines, kunstmest en veevoeder. Ook is er een groot koelhuis aan verbonden, waar elk zijn producten kan in vriezen. Steeds breidt dit zich nog uit zoals heel het plaatsje zich nog uitbreidt, want 30 jaar geleden was hier nog bijna niets.

Even buiten de bebouwde kom vinden we het rijskproef bedrijf met zijn prachtige stallen en mooie akkers land. Lang niet elk jaar is het nodig om hier bemesting te geven, want het is nog jonge grond; en aan de hand van een grondonderzoek analyse uit Guelph wordt soms wel kunstmest bebruikt. Klaver en lucerne geven gemakkelijk twee oogsten; en de mesterij van ossen of stieren geeft naast de melkerij een lopend bedrijf.

Weer wordt de reis voortgezet en nu gaan we in de Belle Valley op het kroonland een grond monster nemen. Links en rechts bij de buren gaan we nog een kijkje nemen en vernemen hoe de gewassen zich gedragen. De vorige zomer die in Het Zuiden veel te droog was, was hier als een goed jaar te beschouwen, maar deze zomer is hier nu erg laat. Hier zijn we noordelijk van New Liskeard, het landschap is vlak tot zachtgolvend te noemen, ze bestaan meestal uit goede klei zonder rotsen en keien maar af en toe vinden we zand en veengronden. De farms die er zijn zijn meestal nog jonge bedrijven. Nieuwe schuren en stallen worden nog steeds opgetrokken en elk jaar wordt er door de een of ander weer bosgrond ontgonnen. Zo zwerven we dan door de binnenwegen maar weer verder, tot dat we het plaatsje Englehart bereiken. Hier is echter voor ons niet te veel te beleven want hier vindt 9/10 van de bewoners zijn bestaan bij de spoorwegen. De volgende plaats is 28 mijl verder. Dit is een goudmijn plaatsje wat in enkele jaren gegroeid is tot 30.000 inwoners. Hier is ook een goede farmersmarket, maar doordat de tijd ons dwingt wordt dit niet meer bezocht, maar langzaam de terugtocht aanvaard.

G.V.L.

Onze Eigen Co-operative Verzekering

Velen hebben zich gedurende de laatste twee maanden laten inschrijven als lid van deze verzekering. Doch omdat er geregeld nieuwe immigranten Canada binnenkomen en ook omdat de lezerskring van Contact telkens groter wordt is het nodig dat wij ook geregeld nieuws publiseren van deze onze eigene verzekering, omdat hierdoor ook steeds meer Nederlandse immigranten kunnen profiteren van deze nuttige instelling.

Om lid te worden van deze verzekering is het nodig dat U lid wordt onzer immigratie organisatie. Wij hebben bijna in elke plaats waar een behoorlijk aantal immigranten gevestigd zijn zulk een afdeling opgericht. Dus vraag anderen in uw omgeving wie de secretaris is van uw lokale afdeling.

De contributie van lidmaatschap bedraagt voor de provinciale afdeling een dollar per jaar, en hier komt bij de contributie voor uw lokale groep, hetwelk in de meeste gevallen twee dollar bedraagt. Als leden worden aangenomen allen die door de lokale afdelingen aangenomen zijn als lid.

Indien de plaats uwer inwoning geen afdeling is, schrijf dan direct naar J. Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton. Ont. voor verdere inlichtingen.

De premies zijn als volgd: Gezinnen met kinderen op tot 18 jaar inbegrepen $ 35 per jaar, kinderen in gezinsverband boven 18 jaar elk $ 12 per jaar.

Vrijgezellen buiten gezinsverband $ 17.50 per j. Uitkeringen. Voor elk geval waar een verzekerde opgenomen wordt in een hospitaal, worden de volgende uitkeringen gegeven.

Hospitaal onkosten op tot $ 150.00
Medicijnen onkosten op tot $ 25.00
X-Ray foto's onkosten op tot $ 25.00
Operatie kosten op tot $ 200.00
Kraamverpleging aan huis of in Hospitaal $ 35.00

Dit is een van de goedkoopste verzekeringen van dit soort in Canada. Onze Nederlanders die zo gewend zijn aan de sociale wetten in Nederland, zullen gretig gebruik willen maken van deze onze eigen verzekering.

In de laatste vergadering van het provinciale bestuur werd besloten dat Rev. A. Persenaire, Mr. P. Turkstra en Mr. J. Vellinga als een commisie maandelijks een overzicht zullen opmaken van onze werkzaamheden. Ook zal zo spoedig mogelijk ons reglement in druk verschijnen, beide in de Engelse en in de Nederlandse taal.

Volgende maand hopen wij een kort overzicht te geven voor degenen die zich alleen laten verzekeren voor Hospitaal of voor operatie kosten.

Geef U nu op als lid van deze verzekering voordat besloten wordt dat elk nieuw lid drie maanden moet wachten voor hij uitkeringen ontvangt. Op het ogenblik ontvangt men dit zonder wacht termijn.

Wie weet waar Ebele Veenstra woont?

De attestatie van Ebele Veenstra uit Ureterp en Antje Schema zijn vrouw is in mijn bezit. Daar ik hun adres niet weet, kan ik ze niet doorzenden naar de betrokken predikant. Wie weet waar Ebele Veenstra woont wordt verzocht te schrijven aan J. Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

Bestuursvergadering.

Het dagelijkse bestuur onzer organisatie vergaderde te Hamilton den 12 Sept. Alle leden waren aanwezig, Rev. R. Bos, Owen Sound, Mr. I. Esser, Sarnia, Rev. A. Persenaire, St. Catherines, Mr. Peter Turstra, Hamilton, Mr. L. Vanden Berg, Brockville, Mr. John Vander Vliet, Trenton, Mr. John Vellinga, Chatham.

Veel tijd werdt besteed aan onze onderlinge verzekering, en een pamphet zal worden uitgegeven aan alle leden, inhoudende de bepalingen en voorwaarden.

De datum voor onze jaarvergadering werdt vastgesteld gehouden te worden te Hamilton, den 7 November, beginnende 's morgens om tien uur. Alle afdelingen worden verzocht vertegenwoordigd te zijn door twee afgevaardigden.

De hoofdschotel dezer vergadering zal zijn, verslagen over het werk van het verlopen jaar, namelijk, plaatsing en vestiging onzer immigranten, onderlinge verzekering, Credit Unions, Contact, en om plannen te bespreken voor het komende jaar.

Het was een drukke dag, er werdt hard gewerkt, moge onze God ook deze veelvuldige arbeid met Zijn zegen bekronen.

na 3 jaar wordt uitgegeven moet er 15 acre in cultuur zijn. Alles met alles is het ontginnen een moeilijk werk, en het is veel gemakkelijker een bestaande farm te kopen, die hier in deze omgeving heel niet duur zijn. s'Avonds na wat zwemmen, eten en rusten wandelen met zijn drieen nog even door het plaatsje New Liskeard waar we ook nog wat industrie ontdekken, zodat er voor den volgende morgen nog heel wat op het programma staat. Eerst wordt dan de Houtwarenfabriek van Hill Clark-Frances Ltd. bezocht. Deze is 32 jaren geleden opgericht en is nu de grootste in het British Emperium, zodat er over de 500 man werkt. Deuren, ramen en kasten ja tot speelgoed toe wordt er gemaakt. En daar naast worden nog grote werken uitgevoerd zodat deze maatschappij een contract heeft in Ottawa voor 1 millioen dollar. De fabriek zelf heeft een eigen kracht installatie voor electriciteit, die gestookt wordt met het schaafsel.

Verder zijn er de beste en modernste houtbewerkings machienes te vinden; hebben een eigen locomotief en een kraan, en daarbij nog, ze betalen een goed loon.

Hierna bezoeken we een conserven fabriek, waar erwten ingeblikt worden. De fabriek heeft een contract met verschillende boeren in de omtrek die de erwten groen en met stroo en al aanvoeren. Eerst worden ze gedorst, gewassen en voorgekookt. Dan gaan ze met een transportband verder, waar ze gesorteerd worden, weer worden ze gewassen, maar nu wordt er zout en suiker toegevoegd, waarna ze automatisch in blikjes verdwijnen. Nu worden ze 45 minuten gekookt, dan gekoeld en een uur, nadat ze in de peultjes zaten zijn ze voor verzending gereed. Dit alles is interessant om te zien, maar doordat de erwten het enige product is, werkt deze fabriek op z'n hoogst 8 weken per jaar. Verder is er nog een boter fabriek met een productie van een half millioen pond per jaar, en waar 500 boeren hun melkvet afleveren. Dan bezoeken we nog de cooperatie. Deze cooperatie bemoeit zich met alles en nog wat, verkoop van levend en geslacht vee, van producten zowel van land en tuinbouw, en verder inkoop van machines, kunstmest en veevoeder. Ook is er een groot koelhuis aan verbonden, waar elk zijn producten kan in vriezen. Steeds breidt dit zich nog uit zoals heel het plaatsje zich nog uitbreidt, want 30 jaar geleden was hier nog bijna niets.

Even buiten de bebouwde kom vinden we het rijkproef bedrijf met zijn prachtige stallen en mooie akkers land. Lang niet elk jaar is het nodig om hier bemesting te geven, want het is nog jonge grond; en aan de hand van een grondonderzoek analyse uit Guelph wordt soms wel kunstmest bebruikt. Klaver en lucerne geven gemakkelijk twee oogsten; en de mesterij van ossen of stieren geeft naast de melkerij een lopend bedrijf.

Weer wordt de reis voortgezet en nu gaan we in de Belle Valley op het kroonland een grond monster nemen. Links en rechts bij de buren gaan we nog een kijkje nemen en vernemen hoe de gewassen zich gedragen. De vorige zomer die in Het Zuiden veel te droog was, was hier als een goed jaar te beschouwen, maar deze zomer is hier nu erg laat. Hier zijn we noordelijk van New Liskeard, het landschap is vlak tot zachtgolvend te noemen, ze bestaan meestal uit goede klei zonder rotsen en keien maar af en toe vinden we zand en veengronden. De farms die er zijn zijn meestal nog jonge bedrijven. Nieuwe schuren en stallen worden nog steeds opgetrokken en elk jaar wordt er door de een of ander weer bosgrond ontgonnen. Zo zwerven we dan door de binnenwegen maar weer verder, tot dat we het plaatsje Englehart bereiken. Hier is echter voor ons niet te veel te beleven want hier vindt 9/10 van de bewoners zijn bestaan bij de spoorwegen. De volgende plaats is 28 mijl verder. Dit is een goudmijn plaatsje wat in enkele jaren gegroeid is tot 30.000 inwoners. Hier is ook een goede farmersmarket, maar doordat de tijd ons dwingt wordt dit niet meer bezocht, maar langzaam de terugtocht aanvaard.

G.V.L.

AFDEELINGS NIEUWS

De eerste Credit Union opgericht.
L. Vanden Berg.

Den 15 Sept, werdt de eerste Credit Union in onze organisatie opgericht te Brockville, Ont. Op deze vergadering tekenden 32 hun naam, als "Chartermembers". Rechtsgeldigheid is reeds aangevraagd bij de minister van Landbouw in onze provincie, en zodra dit is ontvangen, hopen wij de verschillende commissies en bestuursleden te verkiezen.

Op deze vergadering was aanwezig Mr. John Hallinan, Directeur van de Credit Union League in Ontario, die ons voorlichting gaf aangaande de werkwijze en nut dezer instellingen.

Wij hopen dat dit ook een stap in de goede richting mag zijn voor onze afdeling en dat door deze instelling wij meerderen van onze leden kunnen helpen om zelf een bedrijf te beginnen.

ORANGEVILLE.
R. Vander Veen.

Den 20 Sept. is hier een lokale emigratie vereniging opgericht met aanvankelijk 13 leden. Een voorlopig bestuur werdt verkozen, en op de eerstvolgende vergadering die binnenkort zal worden gehouden hopen wij ook ons zelven aan te sluiten bij de onderlinge verzekering onzer organisatie. Plannen worden reeds gemaakt om ook als leden sponsers te vinden voor meer emigranten, zodat binnenkort ook hier een flinke groep Calvinistise Nederlanders mogen zijn die kerkelijk een sterke Ch. Ref. Church kunnen organiseren.

ILDERTON.
J. Klomp.

Onze plaatselijke afdeling vergaderde op Dinsdag 19 Sept, hoofdzakelijk met het doel tot bespreking van een eigen Spaar en leenbank. Wij hadden als gast in ons midden de heer Vellinga van Chatham die ons voorlichting gaf over deze zaak.

Na een flinke bespreking besloot de vergadering tot oprichting van zulk een instelling, en wij verwachten binnenkort weer te vergaderen en dan over te gaan tot de formele oprichting.

Aan mijn neef in Owen Sound

Waarde Neef!

Als je deze brief in "Contact" leest is het weer enkele weken geleden dat jullie hier in Hamilton geweest zijn voor een bezoek. Wij waren erg blij jullie hier een paar dagen in ons midden te mogen hebben en zijn dankbaar dat we elkander in ons nieuwe vaderland na een scheiding van meer dan 2 jaar weer in welstand mochten ontmoeten. Toen we in Rotterdam samen op de boot stapten waren we beide vol verwachting over wat de toekomst ons in het nieuwe vaderland zou brengen. Herinner je je nog neef, die bootreis? Onze vrouwen (vooral die van jou) en een gedeelte van de reis de meeste kinderen waren zeeziek, het was niet mooi weer. Ik weet nog best dat mijn vrouw in een oogenblik van erge moedeloosheid tijdens die ziekte mij er van wilde beschuldigen alsof ik net als Jona vluchtende was en we nu die akelijke storm hadden.

Gelukkig bezit mijn vrouw veerkracht genoeg om zulks spoedig weer te boven te komen, maar we waren allemaal blij dat we eindelijk na 10 dagen van boord konden gaan. Ik schreef zoo pas dat we vol verwachting hier naar toegingen. En inderdaad, hoewel het voor ons als ouderen (jij gevoelt je natuurlijk nog erg jong) eerst zwaar valt, toch geloof ik dat Canada ook voor ons nog goede mogelijkheden kan bieden. Met Gods hulp, neef, zal het om het Jan Pieterszoon Zoen na te zeggen "waarachtig welgaan."

Een ding is, zo spoedig mogelijk te taal wat machtig te worden en ik verblijdde mij er over dat jij en je vrouw daarin al zulke goede vorderingen gemaakt hadden. Ik vernam ook dat jullie niet ontevreden waren over mijn mondje vol dat ik reeds aangeleerd had Er zijn heel wat manieren om je daarin te oefenen neef. Je hebt wel gemerkt dat ik 's avonds wel 2 uur werk heb met de "paper" en ook meestal het woordenboek en bij gebruik. Moet je ook doen neef! Dat leert erg aan. En wat meer en beter je de taal en toestanden hier gaat leren kennen wat beter ook je veel dingen kunt beoordelen en ook waarderen. Dit zei ook de spreker in de radio onlangs, die alle maandagavonden in deNederlandse taal een kwartiertje voor de emigranten spreekt. Zeg kunnen jullie die in O.S. wel horen? Je zult wel vreemd opzien neef dat je op zulk een ongewone wijze een brief van mij krijgt, maar John Vellinga je weet wel "the big man" van onze emigratie vereniging schreef in het laatste nummer van Contact dat de emigranten wat meer van zich moesten laten horen via Contact en daarom kwam ik op het idee om je van tijd tot tijd langs deze weg eens te schrijven, tenminste als mijn gekrabbel het waard is om opgenomen te worden. Ik had het plan om je wat meer van de toestanden hier uit H. te schrijven maar bemerk dat ik op moet houden. Dus later daarover. Je hebt alreeds met eigen ogen kunnen zien dat H. een prachtig gelegen stad is. Geen wonder dat hier zulk een groot aantal emigranten zich vestigd. Onze flinke ruime kerk is 's Zondags steeds vol met zulke mensen en dat versterkt de broederband. Maar een volgende maal schrijf ik je misschien daarover wel het een en ander. Voor ditmaal genoeg.

"Yours very truly",
Hamiltonian.

ONGEWENSTE GAST

De bekende Turk Westerling, die een oorlog- op-eigen-houtje begon in Indonesia is in Belgie aangekomen. De regering heeft hem echter laten weten, dat hij daar niet blijven kon en reserveerde een plaats op een vliegtuig naar Holland, waarvan hij echter beweerde geen gebruik te kunnen maken. "Ik ben juist uit de gevangenis in Singapore en denk je dat ik zin heb om dadelijk weer naar een andere gevangenis te gaan? Kan niks van komen". Engeland stelt geen prijs op zijn bezoek. In Cairo verzocht men hem onmiddelijk door te reizen. Er schijnt maar een land te zijn, dat hem graag wil hebben en dat is Indonesia. Om begrijpelijke redenen voelt de vroegere Commandor leider niet veel voor dit idee.

Ziekte onder kippen

Een zeer besmettelijke ziekte, (Newcastle disease of encephalitis) is uitgebroken op de boerderij van Mr. Robson bij Leamington. De regerings inspecteur heeft last gegeven. dat alle kippen moesten afgemaakt worden om verspreiding te voorkomen. Voor de eigenaar betekent dit een schade van $ 5000. De eier productie staat onmiddelijk stil en de besmetting kan zowel door personen als door dieren worden overgebracht.

Landsverdediging

Ongeveer 1 milliard dollars per jaar is nodig voor goede verdediging van Canada en om te voldoen aan de voorwaarden van de Noord-Atlantische overeenkomst. Een slordige 100 millioen is bestemd om wapenen te kopen voor Europese landen. De oorlog in Korea, waaraan ook Canada deelneemt, zal zoveel kosten, dat het duidelijk merkbaar zal zijn in de belastingen van volgend jaar. Prijzen van vele luxe artikelen gaan reeds omhoog door de accyns die de regering er op heeft gelegd.

Oorlog is een dwaze en dure onderneming die vaak weer de kiemen draagt van de volgende strijd.

Leningen Moeilijker te Verkrijgen

In haar strijd tegen dollar inflatie heeft de Canadeese regering besloten om met leningen aan boeren voor verbetering van hun bedrijf (farm improvement loans) niet zo royaal meer te zijn als voorheen. De leningen zullen kleiner zijn en op korter termijn worden gegeven. Er zullen wel geen veranderingen worden aangebracht in de betreffende wet, maar aan de banken zal opdracht gegeven worden om wat minder soepel te zijn bij het verstrekken van leningen voor bovengenoemd doel. Deze leningen hebben geen betrekking op het kopen van landerijen doch alleen op het aanschaffen van machinerieen en verbeteringen aan gebouwen.

Lezer Stemt In Met Bisschop's Artikel.

Met hartelijke instemming heb ik uw artikel in Contact gelezen. Een onderwerp waar ik de tijd dat ik hier ben al meer malen over gesproken heb. En ook geen ander woord kan vinden dan dat hier in vele opzichten rechteloosheid heerst. Niet dat ik Canada niet waardeer, in tegendeel, maar toch geloof ik dat we te streven hebben naar meer sociale gerechtigheid en uitbanning van de willekeur waar we hier nog aan bloot zijn gesteld. Vurig hoop ik dat we tot meerdere activiteit kunnen komen. Waar dat mogelijk is wil ik ook daadwerkelijk meewerken.

G.Mechelse,
Winona, Ont.

BEGRAFENIS

"Ja, en dat is toch verschrikkelijk hier in Canada, dat dit hier toch zoveel moet kosten", zo hoor ik de een en ander al eens praten. En dan verder om reden van het feit zelf, wordt de hoop uitgesproken dat het in eigen gezin maar nooit voorkomt. Nu ben ik verder helemaal geen pessimist in het leven, maar mijn Bijbel leert me dat iedereen zal sterven, en de practijk wijst uit dat, wanneer niet eerder b.v. bij een ongeluk, de meeste mensen niet ouder worden dan 80, 85 jaar. Dus een begrafenis wordt een feit net zo zeker als elke geboorte een feit is geweest. Maar nu wil ik de geheugens eens opfrissen "in de oude tijd, je weet wel!" Mijn grootvader was in het bezit van een boeren wagen; maar dan een mooie, met houtsnij werk en goed in de verf. Die werd bij een sterfgeval in de omtrek, eerst goed gewassen en dat was dan de lijkwagen. Ook buren en kennissen van de overledenen stonden voor die dag ook het gerij af voor personen vervoer; en de kist werd vaak door vrienden op het kerkhof gedragen. Tot zo ver de oude tijd in Holland.

Maar nu in Canada. Uitgenomen voor degenen die geen levens verzekering hebben zijn de kosten van een begrafenis veel te hoog, en kan dan bij een eventueel sterfgeval de begrafenis niet onderling geregeld worden. De een heeft een personen auto, de ander heeft soms een bestel auto. Dit is natuurlijk maar een idee, maar we moeten om te beginnen opmerken dat het eigenlijk een "ere" is op zulke wijze door vrienden op de laatste rustplaats gebracht te worden. Een dergelijke regeling zal natuurlijk plaatselijk moeten zijn; maar nu verwacht ik eens een expert hierover aan het woord want ik ben slechts een knaap nauwelijks waardig te spreken.

Opmerking van de Redactie:

De kosten van een Canadeese begrafenis worden voornamelijk veroorzaakt door de kist, die gewoonlijk van goed, soms kostbaar hout is gemaakt en vanbinnen overtrokken met witte of creme stoffen. Dit is de gewoonte in dit land. Voor een volwassen persoon kost de eenvoudigste kist $180.00. Wie deze of een betere bestelt krijgt enkele autos en het gebruik van de "Funeral Parlor".

Op sommige plaatsen is een begrafenis fonds gesticht wat evenals de ziekte verzekering spoedig provinciaal georganiseerd dient te worden.

ADVERTENTIES

LAAT ANDEREN DEELEN IN UW BLIJDSCHAP en plaats een Advertentie in Contact, wanneer in uw gezin voor het eerst of bij herhaling een nieuwe wereld burger geboren wordt. En jongelui wanneer U trouwen gaat, verteld dit door middel van Contact aan al uw vrienden hier in Canada. De kosten zijn zeer klein.

Administratie Adres:
P.O. BOX 234 CHATHAM, ONT.

Met dankbaarheid en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze Zoon

CORNELIS JOHANNES

Mr. and Mrs. J. KLOMP,
14 Sept. 1950. R.R. 2, Ilderton, Ont.

TE KOOP—Een nieuwe Hand Wringer. Schrijf naar Mr. HENRY PRANGER, R.R. 1, Lucan, Ont.

RIDEAGH'S DAIRY, London Rd., SARNIA, Ontario, Phone 2413-W 1.
Levert U gaarne Melk, Room, Boter en Eieren.

PLAATSING GEZOCHT—Een bakkers gezin, van uitstekende reputatie, een kind van 2 jaar, zal gaarne geplaatst worden in Canada. In loondienst in flinke bakkerij, of vestiging in landelijke omgeving. Bekend met Engels. Wie kan de overkomst bewerkstelligen? Of aanwijzigingen geven? Elke "tip" wordt dankbaar aanvaard. Brieven aan G.W. Kaemingk, Hoogeveen, Nederland.

CHRIS J. DUURKOOP verzorgt uwe assurantie; specialiseert in Levensverzekering. Vertegenwoordigt "The Great West Life Assurance Company", Winnipeg, Man. Kantoor adres in Toronto, Ont., 82 Withrow Ave., Telefoon: Kantoor, W.A. 6121. Huis G.L. 0827. Verwacht uwe belangstelling.

---

12 planten in uw Mail Box voor slechts $1.00. Wij leveren U direct uit voorraad franco huis: 6 Margarieten, de bekende voorjaars bloeier met prachtige witte bloemen. (overblijvend). 6 Duizendschoonen, enkele, in prachtige kleuren (overblijvend. Totaal 12 mooie bewortelde planten, die overwinteren en het a.s. voorjaar vroeg bloeien voor $1. Voor Bloemen kwekers speciale prijzen. William Dam Seeds, R.R.1, Sarnia, Ont., Phone 2468-W-5. (Voorheen bedrijfsleider van Turkenburg, Nederland.

Voor reparatie of laschwerk aan uw Auto of Landbouwwerktuigen naar

L. E. BOERS, Murphy Side Road, SARNIA, Ontario
4e huis vanaf Dual Highway.
Vlug en voorzichtig.

TREEDT TOE ALS LID

Sinds de eerste Mei is onze nieuwe Hospitaal en Operatie verzekering in werking. Sluit U aan, lage premies, flinke uitkeeringen. Steunt deze nieuwe onderneming onzer organsatie door deelname, en profiteert van haar voordeelen. Vraagt inlichtingen bij uw plaatselijk bestuur.

Ch. Ref. Immigration Co-op
Medical and Hospital Soc.

Which energetic immigrant likes to make the acquaintance of Calvinist girl (Frisian) 34 years old, well versed in English, and who likes to go to Canada or the United States.

Send letters under S. 18, to
Mackenzie's Adv. Bur.,
Hilversum, Netherlands.

De Jaarvergadering van onze organisatie staat gehouden te worden op

Dinsdag 7 November in het bijgebouw der Ch. Ref. Church te Hamilton.

Alle afdelingen worden verzocht om vertegenwoordigt te zijn op deze vergadering door twee afgevaardigden.

Maakt uw plannen nu.

Zaken voor de agenda moeten opgestuurt worden naar de provinciale secretaris Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas St. W. Trenton

Namens het bestuur

J. VANDER VLIET
Sec.

Bus tocht naar het Noorden.
Allen die wenschen mee te gaan op deze tocht kunnen zich noch aanmelden bij Mr. John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario
Doe dit nu, anders is het te laat. Kosten ongeveer $30 per persoon.

ALLE LEDEN STEEDS OP DEN UITKIJK NAAR:

Meer werkgevers. Voor nieuwe immigranten, en voor zij die verandering wensen.

Boerderijen. In deelpacht, en huur.

Bedrijven. Die op een geschikte wijze kunnen gekocht worden.

Hiermee helpt gij anderen en U zelf. Zend inlichten naar uw plaatselijke secretaris, of naar **304 Dundas St., W., Trenton, Ont.**, en **P.O. Box 234, Chatham, Ont.**

INGEZONDEN

Geachte Redacteur:

Als nieuwe Dominee te Erie willen we langs dezen weg CONTACT aanleggen met onze Canadeese buren door CONTACT. Wij achten het een uitstekend ding dat wij zulk een blad hebben en vertrouwen dat het velen tot zegen mag zijn.

Wij kwamen den 20sten Juni te Jarvis aan, en waren al spoedig met enkele buren bekend. Wat een vriendelijk volk, die Canadeese buren, en inwoners van Jaris. Wij gevoelden ons dadeljk thuis. En dan de gemeente. Wat een hartelijk volk en hoe dankbaar en ijverig in de dienst des Heren. Het is een genot om wekelijks voor hen het brood des Levens te breken. Ook onze ontmoetingen met de broeders in Hamilton waar wij reeds drie maal optraden in de dienst des Woords, was aangenaam. Gaarne zouden wij met meerderen van onze gemeenten kennis maken, maar dat zal wel moetenwachten.

De laatste weken van Juni waren weken die nooit vergeten zullen worden door ons volk. Drukke weken en blijde weken, en weken van rouw. Door een truck ongeluk kwam een negen jarige jongen om het leven. Een pasgeboren kind moest ook afgestaan worden aan de dood. Maar aan de andere zijde waren er 13 jongelieden die belijdenis des geloofs aflegden, een nieuwe burger zag het daglicht hier, enkele nieuw-aangekomenen mochten wij verwelkomen, en dan de nieuwe dominee! Ja, hij was al bezig de gemeente te bezoeken ter kennismaking. Of hij deze week ook hier zou komen? Het duurde niet lang of er lagen al banden. Telkens nieuwe gezichten bij de kerk, en of men dan ook blij is om elkaar te ontmoeten. Iedere Zondag is "begroetings dag".

Het scheiden van Ds. Persenaire was wel pijnlijk daar er tere banden bestonden, maar wij zijn blij dat hij nu zijn gaven elders kan besteden, en zijn werk hier blijft in dankbare herinnering.

Onze nieuwe pastorie nadert de voltooiing, en wij zullen blij zijn als wij intrek kunnen nemen. En dan een nieuwe kerk. Wat hebben wij aangename uren doorgebracht in "The Stone Church" te Erie, maar die wordt ook al te klein. Daar zijn wij blij om, en zo er lezers zijn die een boerderij willen kopen dan raden wij u sterk aan om althans ons een bezoek te brengen en kennis te maken van de vele gelegenheden om tegen gemakkelijke voorwaarden een eigen farm hier te kopen.

Onzes inziens ligt er enig gevaar dat wij ons te veel verdelen in kleine groepjes zodat wij geen voldoende geestelijke bearbeiding kunnen ontvangen. Zolang wij voor anderen moeten werken kan daar niets aan gedaan worden, maar wanneer men koopt, zoek dan een plaats waar u gebruik kunt maken van een geregeld kerkelijk leven. Onze eerste indrukken van ons volk zijn verblijdend. Wij zijn verrast en dankbaar voor de kostelijke geest die er onder ons volk heerst. Zegene de Here al onze immigranten en hunne kinderen en stelle Hij ons ook ten zegen in dit nieuwe Vaderland.

De Uwe,

Gerrit A. Lyzenga

Indrukken van een Immigrant

Temidden van het wijde land, temidden van het heerlijk lentegroen, vlak bij ons, ligt een klein en volgens de begrippen in dit land, zeer oud Kerkhof.... Het ligt half rond een klein oud Baptist-Kerkje, aan een kruispunt van vier wegen.

Hier liggen de oude voortrekkers begraven. Hier liggen de grondleggers van dit deel der nieuwe wereld.......

Ik heb gewandeld langs en op deze plaats vol vrede. Gekeken naar de grafstenen, en namen gelezen, meest Engelse en Schotse.

Ik las: Blessed are the dead who died in the Lord (Zalig zijn de doden die in den Heere Sterven.) Het was opvallend, deze mooie grafstenen. Niet allen echter hadden een mooie grote steen, er lagen ook kleine tussen.

Sommigen waren al begraven in 1849. Het Kerkje zelf moest ook al meer dan honderd jaar oud zijn.

Hollanders hier in de buurt, en dat zijn er verschillenden, gaan in de winter, als men moeilijk de stad kan bereiken, naar deze Kerk. Meestentijds zijn er maar een 25 Canadeezen verzameld. Zojuist kwamen we er weer langs, en er stonden niet vele auto's. Vele van de nakomelingen van de oude pioniers hebben het oude geloof der Vaderen vergeten. Die indruk krijgt men dan toch wel.

Het is er zo mooi en zo vredig, hier voelt men de Rust, rust in goede zin. Hoe zullen ze gestreden hebben voor 't maatschappelijk bestaan, die eerste emigranten...... toen alles nog zo ongecultiveerd was, zo wild, zonder wegen....... zonder goede medische verzorging.... zonder dat er ziekten konden genezen, waar nu een operatie uitkomst brengt. Wat is er alreeds veel geleden.

Adres Verandering

Oud adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Nieuw adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van een dollar aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Uw naam. ....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....